

Абонаментъ:
 За година . . 55 лв.
 За 6 месеци . 30 лв.

Обявления:
 Официални по 2 лв.
 на квадрат. сент.;
 търговски
 по споразумение.

ВАРНАНСКИ ВЕЩНИКЪ

ИЗДАВА ВАРНЕНСКАТА ГРАДСКА ОБЩИНА
 ИЗЛИЗА ВСЪКИ ПЕТЪКЪ.

Всичко, що се
 отнася до вестника,
 да се изпраща до
 кметството — Варна.

Редакцията
 ул. „Царь Борисъ“,
 Бабанджовото здание
 II-ия етажъ.

Броя 1 левъ.

Рождество Днес, когато християнът по цяло Христово, то земно кълбо пражува рождението на Сина Божий, нека ни бъде позволено да направимъ едно малко сравнение между онова, което Христосъ до деня на своята мъченическа смъртъ проповядваше и днешната печална действителностъ.

Следвало би, щомъ честуваме този свѣтъ денъ, да спремъ въ училището на Христосъ, да пазимъ Неговите заповѣсти и да ги прилагаме на дѣло.

Външниятъ блѣсъкъ и фаришничата сж биле винаги диаметрално противоположни на принципитъ на християнизма.

Христовото учение е най-чистата проява на човешката душа.

Великиятъ учителъ ни казва:

— Да обичаме ближния си, не връщаме зло за зло, да не крадемъ, да не убиваме, да не си завиждаме единъ другъ и пр.

Днесъ когато злобата и ненавистта сж пуснали дълбоки корени въ нашия общественъ и политически животъ; когато личността за работата е одезанала изцяло човешкия духъ; когато на всяка крачка се прилага максимата на най-големия врагъ на християнството — Мойсей: око за око — зъби за зъби; когато свѣта е разделенъ на два враждуващи лагери готови всеки моментъ да се унищожатъ; — училището на Христосъ се явява не само парадоксално но дори безсмислено.

И наистина: ако ония които редатъ събчинитъ на народитъ следваха поне отчасти да помислятъ на Спасителя на човечеството, нѣмаше да има неправдани на земята, нѣмаше да има победени и победители.

Щомъ повече: днесъ на сто милиона наши сънародници въ Добруджа, Македония, Тракия и западнитъ провинции е забранено да се каже Богу на матерния си езикъ. Неправди има и ще има до тогава до когато принципитъ на христовото учение не станатъ въ основитъ на всяко човешко дѣло.

Но се ли направи това, нѣма да има миръ и щастие на земята и лошитъ дни все повече, ще разяжат основитъ на всяко добро човешко начинание.

Новата година Пожелания на кмета на града г. П. Бяновъ.

По случай новата 1931 година кмета на Варна

П. Бяновъ

отпраща следнитъ пожелания къмъ варненскитъ граждани:

Всѣка новъ година посрещаме съ надежда за по добри блднини. Отъ всѣка изтекла година ний се мъчимъ да почерпимъ поуки за извоюване на едно по щастливо бъдеще.

Изтеклата 1930 година се характеризира като година на фанасова и стопанска кризи, които засегнаха цялия свѣтъ. Ний сме свидетели на отраженията на тия кризи въ мощни държави като С. А. Щати, Франция, Англия и др. Нашето отечество, оскатено и изгощено отъ войнатъ, не избегва съдбата на останалитъ държави въ Европа. Земледелското съсловие поради спадане цѣнитъ на хранитъ, преживѣва едно много тежко положение. Стопанската криза, засегнала тѣй чувствително земледѣлското население, намѣри своето естествено отражение и въ градоветъ. Варна, оскатена отъ войната, лишена отъ своя хинтерландъ, преживяваща една постоянна краза отъ 1913 год. насамъ, при сложилитъ се напоследкъ общи и тежки стопански условия, преживѣва дѣйствително много тежки дни.

Индустрия, търговия, занаяти, работничество, дава своята тежка данъ на страшната стопанска криза.

Варна не би могла съ локални мѣрки да избегне това, което е общо за всички.

Но тя би могла съ реда мерки отчасти да по-

пръви ония явни, които и се внесоха отъ жестокото оскатяване презъ 1913 год.

Въ тая насока, представители на разчитъ съслужили съвместно съ достойното присъствие на Варненската община обмислятъ реда мерки, които отчасти биха помогнали за възстановяване търговското значение на Варна. Тия условия сж вачетени въ три направления: въвеждане на благоприятни сточни тарифи, обявяване Варна въ свободно пратенище и скъсяване на разстоянието Варна — София. Въ това направление се развиватъ безшумно условия на добри Варненски граждани.

За варненския градъ отъ голямо, съдобно значенио увеличаването съ успѣхъ започнатото дѣло. Голямъ успѣхъ за успѣха на това дѣло ще се проявятъ презъ настѣпващата 1931 година.

Даво новата 1931 година донесе реализирането на първитъ две искания и поставяне начало на изпълнение на третото. Съ тия благопожелания поздравявамъ съ новата година всички варненци.

Размѣнени новогодишни пожелания.

По случай новата 1931 год. между Н. В. Царя и кмета на града сж размѣнени следнитъ телеграми:

Бяновъ — градски кметъ Варна

София Двореца

Царицата и азъ благодаримъ сърдечно Вамъ и гражданството за любезнитъ честитки и пожелания по случай новата година която желеемъ да бжде щастлива и благополучна за всички.

Царьтъ.

София

Двореца — Негово Величество Царя

Отъ името на варненскитъ граждани щастливъ се считамъ да честитя на Ваше Величество и на Нейно Величество Августейшата Ви съпруга нова година.

Нека Всевишния да дарува на Величества дългъ и щастливъ животъ за величieto на България.

Кметъ Бяновъ.

Изслужено време отъ пенсионеръ не може да се установява съ свидетелски показания.

Праздникъ на любовта...

Бѣше въ онова далечно време...

Тогава мракъ покриваше морната земя.

Слънцето не бѣ тѣй красиво. Цѣтятъ не бѣха тѣй прекрасни, а пѣсенъта на птичкитъ бѣ тѣй тъжна!...

По безкрайното житейско море се носеше зловощо ехо: „Азъ съмъ смъртъта, украсата и лжката!“...

Тъмно, мрачно, адъ и страхотно бѣ...

Въ полската низъ, вмѣсто цѣтия, кости и трупове, а надъ тревитъ вмѣсто утринна росица — капка кръвъ...

Жизотътъ течеше бавно... Той се кипеше въ съзитъ на милиарди същества и се багреше въ тѣхната собствена кръвъ...

Тогава, тѣй отдавна, градината на живота бѣ превърната въ страшна арена на братоубийства, мжстъ и жажда за кръвъ...

Години на сълзи, дни на горестъ и печаль, минути на животъ и смъртъ се низеха единъ следъ другъ по бурното и страшно море на жиготъ, а по хоризонта непрожедна мрачна...

Некъде отъ далече изъ глѣбинитъ на живота се дочуваше едва доловимъ зовъ:

Свобода! Свѣтлина!...

Той бързо се разтигаше по цѣлата земя ширъ, гдѣне се отъ всички човѣци, понесе се нагоре и процепи небеснитъ простори...

И въ една прекрасна нощъ, тамъ отъ приказния изтокъ изгре прекрасна звезда по красива небосклонъ.

Нейната свѣтлина прониза мрака на живота и стигна тамъ гдѣто се роди човѣкътъ на любовта, мждростъта и истината...

Угро!

Изгре слънцето въ своята чудна прелѣстъ.

Цѣвнаха цѣтятъ и птички запѣха химни на любовта...

А отъ всички краища на свѣта кертани отъ хора изпълваха пжтежитъ водящи тамъ гдѣто сочеше свѣтлината на звездата...

Утигна морето на живота. Пѣстрѣвѣтна джга окраси небосвода, а на хилядитъ уста, красивата звезда сложи цѣлувката на любовта...

Химни, цѣтия поклонение на пратеника небесенъ!...

И на морната земя настѣпи свѣтълъ прадникъ на любовта...

И тогава и сега, намѣрика се човѣци, които не можаха да оцѣнятъ това велико благо пратено като най-сжлъпъ даръ на човѣка...

И сега тази величествена звезда пронизва мрака и слава своята цѣлувка на любовь, братство и свобода...

Нека отворимъ сърдцето си за нейния свѣтълъ лжчъ. Този лжчъ е струна, която свързва масть съ нею...

Тогава, само тогава можемъ да празнуваме този прадникъ на любовта.

Тогава намъ ще бжде свѣтло и красиво!...

Кирилъ Георгиевъ.

Кмета на гр. Бургъзъ г. Каназирски е назначенъ за директоръ на новоучредената дирекция, която ще има за задача облекчение положението на земеделското население.

Завчера г. Каназирски посети града ни въ връзка съ уреждането на редъ въпроси по закупването на храни непосредствено отъ производителното население.

Българскитъ градинари въ Русия, които сж изявили желание да се завърнатъ отъ Русия въ България и сж направили постжакни лично тѣ или тѣхнитъ близки, да се обръщатъ направо къмъ българската царска легация въ Варшава.

ВАРНА

ратки исторически бележки. Културен живот.
Поминък на населението (Варна като курорт).

Варна, най-големият морски град на България и първият български курорт, е разположено на изхода на проливската долина, която от своя лесен път за съобщение между това пристанище и вътрешността на северна България. Градът е много стар и най-напред се наричал **Одесос**. Той принадлежал към дългата редица колонии, които енергичните жители на далечния Милетъ осъществили по бреговете на Черно море и неговото начало се отнася към 572 г. Пр. Хр. — когато както съобщава Скимонс, надъ Медийците царувал Астиагъ.

Гръцките колонисти заварили тук тракийското племе **Кробици**, с което завързали близки връзки, и след време имената на тракийските божеества, почнали да се явяват по монетите на града. Между Одесос и големият културен средица на юг започва оживен търговски обмен, колонията бързо забогатява и Одесос както и Аполония (днешния Созопол) стават големи културни центрове в които намират най-широко разпространение художествените произведения на античното изкуство. Многобройните изящни капители, статуи мраморни колони и скъпи златни и сребърни предмети, намиращи се в старата част на сегашния град, сочат ясноличния облик на некогашия Одесос, които не е бил чужд, нито на лука, нито на културата на старите гръци. Градовете още в V в. Пр. Хр. Следващите векове уголмили неговото богатство и неговото значение на културен център.

Към III в. Пр. Хр. той почнал да сече монети което, продължило цели шестстотин години.

Градът се развивал свободно и сам миролюбиво уреждал всички въпроси с околното население, което било организирано в много малки държавици. В IV в. Пр. Хр. с създаването на Македонската държава, положението се изменило. Филип II обсаждал града в 341 г. Пр. Хр., а при Александра Велики Одесос влизал в състав на неговата голяма монархия. При неговия наследник Лизимах, Одеситанците повдигнали въстание в дно с северния си съсед Калатис (днес Мангалия) обаче били сменени. Едва с смъртта на Лизимах (231 г. Пр. Хр.) те придобили отново своята свобода и в III век Одесос става най-големият търговски град северно от Балкана, както показват многобройните сребърни тетрадрахми от тази епоха, счени с името на Александра Велики, които се ползували с особено предпочитание между варварите. Този разцвет на града продължил и по късно.

С идването на римляните в I в. Пр. Хр. градът паднал под тяхна власт, но той не загубил своето значение и запазил правото да сече монети. На едната страна на които, през императорската епоха е изобразен римския император. В тази епоха той стоял най-напред начело на съюза на западните черноморски градове, наречено Пентаполис, но това първенство отстъпил по после на Томи (сега Кюстенджа). Монетите от императорската епоха се отличават с изяще-

ство и разнообразие. По изобразената сграда на тях, можемъ с сигурност да твърдим, че в Одесос се издигал големъ храм на нѣкое божество отъ гръкоримския пантеонъ. Отъ възпоменателните монети въ четъ на Имп. Траяна и Гордиана се вижда, че градътъ билъ удостоенъ съ посещение отъ тѣзи императори.

Бреговетъ на Черно море посрещнали благосклонно първите апостоли на християнското учение и още въ първите вѣкове Одесосъ билъ християнски градъ. Въ града и околността били построени множество черкви, чийто основи разкривае днесъ. Между тѣхъ най-знамената е черквата на Джанаваръ тепе до Варна въ която се откри изящно златно саркофагче отъ VI в. ск. Хр. украсено съ сафири и смарагди.

Въ бурните години на преселението на народите и малко по-късно името на града не се споменава, но съ идеята на българите въ VII в. Сл. Хр. той се явява съ ново име Варна, което име е свързано и съ основаването на българската държава. Византийците не могли да спрат бурния напъвъ на българите отъ северъ и те стигнали, както съобщаватъ летописецътъ, до Варна, близо до Одесос, където се сключилъ въ 679 миръ. Съ този миръ се поставило началото на българската държава на Балкански Полуостровъ.

Стопанскиятъ живот на България въ първите вѣкове на нейното съществуване, както въ повечето държави отъ тази епоха не се нуждаелъ отъ оживена търговия съ далечни презморски страни, но Варна привличалъ вниманието на българските ханове. Нѣблизо — въ Провадия, се намираща български надписи отъ българския Хан Омортагъ (началото IX в.), а до Варна оловенъ печатъ на Царъ Борисъ (умр. 907 г.) което показва, че презъ първото българско царство, Варна билъ български градъ.

Съ възстановяването на второто българско царство, Варна отново пада въ български ръце. — Калоянъ превзема града въ 1201 г. неговото значение пораста отъ XIII в. И въ България се нечева оживенъ икономически животъ. Търговията се водила по суша — отъ Дубровникъ на Адриатическо море къмъ вътрешността и по море, главно съ италианските републики Генуа и Венеция, които били посредници за близките пазари. Варна става главно пристанище на България Генуезци и Венецианци, иматъ тукъ складове на стоки. Въ 1352 въ Варна има венециански Консулъ, а наскоро — 1387 г., се сключва търговския договоръ между генуезци и независимия владетелъ на С. И България Иванко, което сочи за оживенитъ търговски връзки между Генуа и Варненско. Наскоро следъ това града сполетѣла участъта на другитъ български земи — падналъ подъ турците.

Въ тази епоха край неговитъ стени станало голѣмото сражение на 1444 г. Въ първите години на турското нашествие въ Европа, мисълта за тяхното изгонване въ душавала мюзина християнски владетели на западъ.

Печалната участъ на похода на Сигизмунда въ 1396 г. при Никополъ не убилъ окончател-

но вѣрата въ възтържествуването на християнска храбростъ носителъ на идеята за прогонването на турците по-късно се явява полскиятъ крелъ Владиславъ които се отправилъ на далеченъ походъ къмъ бреговетъ на Черно море, за да се превърли въ Цариградъ и нанесе ударъ въ центъра на турската държава, която имала за столица тогава Одринъ. Обаче венецианските кораби, които трѣбвало да пренесатъ Владислава не дошли, а по неговитъ дѣри стѣпвалъ турския султанъ Муратъ и сражението между християни и турци станало на 4 км. западно отъ Варна покрай брежишкото шосе. Въ сражението намѣрилъ своята смъртъ младиятъ крелъ, християнските войски били разбити. Вестта за поражението на християнството при Варна поразило цѣла Европа и градътъ предобилъ известностъ въ всемирната история.

Въ 1925 г. по починъ на тогавашния полски министъръ въ България Д-ръ Грабоуски на могилата при полусражението е поставенъ гранитенъ блокъ съ надписъ за споменъ на геройската смъртъ на младия крелъ. Какъвъ е билъ културниятъ животъ на Варна въ тази епоха, сведения нѣмаме. Но оставеното ни описание въ видъ на поема за сражението отъ 1444 г. отъ единъ местенъ жителъ показва, че въ XV в. все още се пазела традицията на старата образованостъ.

Въ 17 в. градътъ билъ ограбенъ отъ смѣлитъ морски казашки шайки, поради което се построили укрепления.

Когато турците почнали да губятъ свитѣ владения покрай севернитъ брегове на Черно море, Варна придобилъ голѣмо стратегическо значение и билъ силно укрепенъ. Той става една отъ опорите на прочутия цезароужлъникъ Силистра — Русе — Шуменъ Варна, който спиралъ не веднѣжъ опититъ на руситѣ да проникнатъ въ вътрешността на страната. Градътъ билъ обсажданъ на нѣколко пѣти, но бива превзетъ само веднѣжъ — въ 1829 г., въ която година прислѣт стувалъ при обсадата и руския императоръ Николай I.

Въ турско време Варна засилва постоянно своето търговско значение и когато въ 18 и 19 в. въ икономическия животъ на източна Европа отново настѣпва оживление, Варна, поради своето благоприятно положение за съобщение съ северъ, става най-големия търговски центъръ на западното черноморско крайбрежие. Той е пристанище не само на България, но и на Влахия и на голѣма частъ отъ средна Европа за търговията и с Цариградъ.

Стокитѣ били пренасяни по Дунава за Русе и отъ тамъ по сухо до Варна. Пътътъ Русе — Варна билъ постоянно задръстенъ отъ многобройнитъ товарни повече съ биволски и волски кола. Поради голѣмото значение на водния пътъ и късото разстояние между Русе и Варна, една английска компания построила въ 1868 г. между тѣзи два пункта желѣзница и Варна станалъ отправенъ пунктъ за съобщенията между Цариградъ и Сръдна Европа, което значение загубилъ съ прокарването на ж. п. линия Бѣлградъ — София — Цариградъ.

Видно мѣсто въ историята на града заема борбата на българския елементъ въ предобителната епоха да направи Варна не само икономически, но и културенъ центъръ на българитѣ въ варненско. Населението въ варненско въ погледъта си частъ и следъ покоряването на Варна отъ турците, оставало българско, как-

Задълженията на Варненската община къмъ държавата.

Внесенъ е законопроектъ за уреждането на тия задължения.

Кмета на града г. Вяновъ презъ време на последното си пребиваване въ София е успѣлъ да уреди окончателно и въпроса за старитъ задължения на нашата община.

Както е известно тия задължения свързаха до голѣма степенъ стопанската дейностъ на общинската управа.

Като резултатъ на постѣпнитъ на г. Вяновъ, м-ра на финанситъ г. Молдовъ е внесълъ въ народното събрание законопроектъ за изплащане отъ Варненската градска община на ариететата по 5% и заемъ 1907 г. и по аванситъ и срещу не-реализирания емисионенъ заемъ отъ 1911 год.

Изплатенитъ отъ държавното съкровище арверета по заематъ на Варненската градска община, образувани на 31 мартъ 1930 год., а именно ариетета по 5% външенъ заемъ 1907 год. и тия по изплатителенъ листъ, из-

даденъ въ полза на В. Н. Банка и превърленъ на В. З. Банка, срещу общината, за аванситъ, отпустватъ отъ В. Н. Банка срещу не-реализирания емисионенъ заемъ 1911 г., ще бждатъ изплатени отъ общината въ срокъ отъ 10 години, начиная отъ 31 мартъ 1933 г., съ равни шестмесечни вноски, платими на 31 мартъ и 30 септемврий всѣка година, при 10% лихва, съ падежъ на първата вноска 30 септемврий 1933 год.

Отъ 31 мартъ 1930 до 31 мартъ 1933 г. общината ще плаща само лихвитѣ на ариететата, образувани на 31 мартъ 1930 год.: по 5% годишна лихва за 5% външенъ заемъ 1907 год. и по 12% за аванситъ срещу не-реализирания емисионенъ заемъ. Лихвитѣ се внасятъ всѣко шестмесечие — на 31 мартъ и 30 септемврий.

За всѣко закѣснение се плаща лихва по 10 на сто годишно.

то сочатъ чужди пътешественици, отъ които на първо мѣсто абатъ Божковичъ отъ 17 векъ. Следъ войнитъ на Екатерина Велика презъ 18 векъ, това население орѣдяло, но въ началото на 19 векъ цѣло варненско и Добруджа били заселени съ българи отъ южна България, които се завръщали отъ Бесарабия. Българското население напирало вече здраво предъ градскитѣ врати, но града оставалъ чуждъ. Едно незначително малцинство българи, търговци и занаятчи, които се организирали въ българска община къмъ шестдесетъ година на миналия векъ, повели упорита борба за извоюване църковни правдини и успѣли да наложатъ Варна като центъръ на борбата въ с. и. България. Те отворили българско училище и черква въ 1860 г. и показали рѣдка прозорливостъ и настойчивостъ при разрешението на въпроса за български митрополитъ. Те преценили много вѣрно значението на този институтъ въ единъ български край, съ не-български центъръ и искали на всѣка цена седалището на митрополита да бжде Варна. Знаменателна е преписката по този въпросъ между Варна и българската община въ Цариградъ. Поради реди причини, варненци не били удовлетворени, но митрополитътъ взелъ титла Варненско Преславски и Варна станалъ центъръ на епархията следъ освобождението.

Влиянието на гърцизма въ епохата предъ църковната борба, тукъ било много силно, за което съдействували и българи, които, за да бждатъ смѣтнати за културни, говорили гръцки. Не по малка причина за това било и смѣсането у проститѣ хора на понятията за религия и народност. На това влияние подкосило краката окончателно освобождението, съ което една голѣма вълна българско население, съ гордо самочувствие, залѣло града и придадо на неговия обликъ български характеръ.

Следъ освобождението Варна напредва бързо и стига за видно благосъстояние. Като важенъ морски пунктъ градътъ се съедини съ ж. п. линия съ

столицата, прокара се линията Варна — Добричъ и се построило модерно пристанище. Всичкото съдействувало за прѣкъснатото развитие на града. Той станалъ центъръ почти на цѣлата вносна търговия на страната и важно износно пристанище на Северна България. Обаче Букурешкиятъ миръ въ 1913 г. откъсна отъ него пребогатия хинтерландъ Добруджа и следъ войната голѣма частъ отъ търговията се премѣстила въ Сифия, и Варна не можеше да се развива съ темпъ на миналитѣ времена. Нѣщо по-лошо — икономически то започна да запада.

Днесъ Варна брой 61 хиля-

ди жители и е трети градъ по население въ България следъ София и Пловдивъ. Той е единъ отъ първитѣ български културни центрове. Варна е седалище на митрополититъ, има гимназия и дивическа гимназия, висше търговско училище, търговско-индустриална камара, археологически музей и други културни учреждения. Всички европейски държави иматъ тукъ консулства, които улесняватъ връзките между България и другитѣ държави.

Варна е модеренъ градъ. Неговата физиономия следъ освобождението се изменила бързо, както бързъ е билъ животътъ на българитѣ въ всѣки направлени. Градътъ прави и широки улици, хубави къщи съ обширни градини, посадени съ цвѣта и овошните дървета, които придаватъ града отвлечъ особено красивъ видъ. Отъ старитѣ къщи, съ тѣсни улички и измѣненъ дѣсчени къщи, които инакъ предаваха особено стариненъ видъ на града, по-нищо не е станало. Навсякъ де сж прокарани хубави улици които въ центъра сж асфалтова настилка, което малая праха, тѣй избилъ въ българскитѣ градове преди липса на лѣтни дъждове.

Тежкото положение, въ ето и падна града следъ ропейската война, насочи мнѣнето на варненци да ползуватъ природнитѣ богатства на своя градъ и да

Разширението на бюфета при морските бани

Възникнали питанья и отговори; прехраната на града; старитъ дългове на общината; ново шосе Варна - Кестричъ. Подпомагане беднитъ.

Заседанието 29 Декември 1930 г. Заседанието се откри точно в 4 1/2 часа въ бюфета на общинския театъръ, подъ председателството на кмета г. Д. Вляновъ. Присъставуватъ всички г. г. общински съветници.

Преди да се пристъпи на разглеждане на дневния редъ **Дарамъ Гачевъ** отправя питанье къмъ постоянното приобщение — върно ли е, че единъ отъ общинскитъ лекари нане събъ побой надъ работницитъ въ клиниката и ако е върно, какво е направилъ постоянното приобщение за да се разследва този инцидентъ.

Същия пита: Въ какво положение се намира въпросъ за одръжкитъ на работницитъ по фонда обществени осигуровки. По сведение на запитача работницитъ не можатъ да се ползватъ отъ облагатъ на този законъ, тъй като общината не е внесла одръжкитъ, които е правила отъ работницитъ — надничари при общината.

Хр. Мирски отъ името на опозиционния блокъ протестира на дето въ последното заседание на общинския съветъ не е дадено възможностъ на съветника г. Дим Янакиевъ да се изкаже свободно по въпроса за прехраната на града. Ние искаме, каза г. Мирски, да се зачита престижа и авторитета на общ. съветъ, а общо така и волята на г. г. общ. съветници.

Кмета г. Вляновъ: Вдигнахъ последното заседание на общ. съветъ, защото нѣмаше кой да говори. г. Янакиевъ бѣ завършилъ речта си, когато обявихъ заседанието за закрито. Нѣмагъ събъ намѣрение да игнорирамъ достойнството на когото и да било. г. Кмета съобща, че на запитванията на Гачевъ ще отговори въ едно отъ следущитъ заседания.

Притожия се къмъ разглеждане на дневния редъ:

обърнатъ въ първостепененъ морски курортъ. И действително, Варна има всички условия да съперничи съ други курорти, придобили вече световно име. Той притежава обширенъ плажъ, съ съвѣтъ дребнозърнести пѣсѣкъ, най модерни морски бани, задъ които се простира обширенъ крайморски паркъ — бисера на града, просторно кокетно казино, хубави хотели и приятенъ климатъ, съ бездѣждовно лѣто, който е разхлаждаванъ отъ морския вѣтъръ. Но Варна може да се гордѣе и съ своята околностъ. Нито единъ градъ на западното черноморско крайбрежие не се радва на толкова разнообразие на терена и такива пленителни пейзажи, както Варна. Цѣлата околностъ е останала въ зеленина. Насреща сж стрѣмнеятъ носъ Галата и уютнитъ градини на карантината, на северъ манастира С. Константинъ, царскитъ дворець Евксиноградъ и по надалечъ издѣлбаниятъ въ скалитъ Аладжа манастиръ

Удобриха се нѣколко търгове за доставка мушамы за пожарникаритъ, за доставка каруци за хѣрияне смѣтъ и др.

Общ. архитектъ г. Богдановъ докладва преписката по решението на специалното курортна комисия по разширението на бюфета на централнитъ морски бани. Докладчика изтъкна нуждата отъ това разширение, като подчерта, че при сегашното положение на терасата, тя не може да се използва презъ пролетта и есенъта, поради това, че е изложена на вѣтрове.

г. Богдановъ представи единъ проектъ за покриването на терасата съ стѣкленъ покривъ. Проектъ и чертежитъ бѣха разглеждани отъ всички общ. съветници.

Ил. Кръстевъ: Като членъ въ курортната комисия, когато разглеждахме този въпросъ, азъ останахъ на особено мнение. Намирамъ, че при днешната остра стопанска и финансово криза, излишно е да се хвърлятъ 400,000 лева за разширяването на терасата. Ще гласувамъ противъ тоя проектъ.

Дар. Гачевъ намира, че проекта, който се поставя на разглеждане не трѣбва да се приеме преди всичко по формални причини.

Той намира, че тази поправка на терасата не е предвидена въ благоустройствения планъ който билъ вече приетъ отъ съвета. Освенъ това оратора намра, че сумата е много голѣма, и че преди всичко общината трѣбва да се пригече на помощъ на беднитъ съобразно съ средствата съ които разполага и следъ това да се харчатъ пари за „лукове“.

Ст. Пешевъ: И азъ съмъ на общото мнение. Мотивитъ на г. Кръстевъ и на г. Гачевъ сж и мои мотиви. Противопоставямъ се на попитивката на пост. присъствителъ

отъ нжлето се открива широкъ морски хоризонтъ, изгледитъ къмъ носъ Еминне и цѣлитъ добруджански брѣгъ до носъ Каликра. На югъ отъ града се простира спонсийното варненско езеро и до него гористия хълмъ Дженаваръ Тепе, съ развалини на стариненъ храмъ.

Въобще природата е събрала всичко, което да привлече човѣка на почивка край варненския брѣгъ. Има едно похвално усърдие у управа и граждени да създадатъ отъ града единъ модеренъ курортъ и усилията въ това направление сж утѣхителни съ успѣхъ.

Разбира се, Варна, като курортъ, не може да си възвърне онова благосъстояние, което имаше съ богатия хинтерландъ Добруджа и съ голѣмита ситѣрговина до войната. Въпреки увеличаването на населението поминъкътъ става мжченъ и голѣма частъ варненци почиватъ да се прѣскачатъ въ другитъ български градове.

Ст. Андреевъ.

ние което е насочило вниманието си изключително на курорта. Безспорно азъ не съмъ противъ издигнето на нашния градъ като курортъ.

Но преди всичко, ние трѣбва да създадемъ поминъкъ и благодеяние за гражданитъ и тогава да мислимъ за курорта.

Е ли крайна необходимостъ да се изразходятъ 400,000 лв. за единъ стѣкленъ покривъ? г. Пешевъ изтъкна че терасата открита, е по удобна и се обяви противъ покриването ѝ.

Д. Дабковъ: Когато се сложи този въпросъ на разглеждане въ курортната комисия, повдигна се въпроса и за орестивата. Запитахъ отъ къде ще взематъ средствата — респективния пом. кмета отговори, че разширението ще се извърши отъ наемателя на бюфета за смѣтка на общината т. е. наемателя ще плати сумата за поправката и следъ това ще се удържатъ паритъ отъ наема.

Азъ вѣрвамъ, че така разширена тераса, наема ще се покачи чувствително, защото ще може да се посещава отъ рана пролетъ до късна есенъ. Въпросътъ не е окончателенъ. Едно подобрене може да стане, но съ по малко орестива.

Д-ръ Цоневъ каза че наемателя билъ готовъ да навърши поправката, за смѣтка на общината.

Ако не се направи вердиктата, нѣма да получи и наема, който имаме сега. Накрая г. Цоневъ заяви че ще гласува за едно подобрене на терасата.

Ст. Поповъ: Курортната комисия не се занимае отъ въпроса дали общината има тия 400,000 лева, кото ще бъдатъ нужни за за поправката. Комисията разгледа само техническата страна на въпроса.

Азъ не одобрявамъ доклада който ни направи г. Богдановъ.

Н. Поповъ новъ въпроса да се отложи малко за да бъде проученъ по добре. Той подчерта, че едно подобрене за бюфета ни терасата е повече отъ положително.

Азъ съмъ билъ отдавна на мнение, каза г. Поповъ, че трѣбва да се направи нещо за да се предпази терасата отъ ветрове.

Азъ съмъ противъ единъ такъвъ проектъ какъвто ни се представи. Добре е пост. присъствие да се запитвае сега за сега само съ въпроса за ограждането на цървата на терасата.

Зл. Бръчковъ подкрепи мнението на г. Поповъ, като заяви, че общината въ тази криза не бива да хвърля тѣкова много пари за работи които не сж толкова належащи.

Хр. Мирски иска да се направи само онова, което общ. съветъ е определилъ отъ по-рано да се извърши. Има подобрения за удобства и подобрения належащи. Това което ни се предлага е подобрене за удобства. Ако е въпросъ за поправки, трѣбва да се направятъ известни приспособления въ старитъ топли бани.

Ц. Ханджиевъ: Така както ни се предлага проекта е много глѣмъ. Ние не можемъ да пазимъ 500 хил. лева отъ касата на общината въ тази криза. Проектъ да се раздели на две — най-напредъ да се направи терасата и да се похарчатъ по-малко пари. Но по-позже отъ всички страни си показва пожелание да се отложи въпроса, безспорно е, че пост. присъствие ще се съгласи отъ това общо пожелание.

Кмета г. Вляновъ каза че въпроса за терасата се смѣта за отложенъ и се мина на другитъ въпроси.

Арх. Богдановъ изказа другъ докладъ за направа клонети въ новитъ бани, а също така и за създаване нѣколко удобства въ централнитъ морски бани, които цѣлятъ да улеснятъ стопанството на банитъ.

Говориха г. г. Авр Гачевъ и Ж. Желябовъ, които се изказаха противъ доклада.

Кмета г. Вляновъ каза, че пост. присъствие оттегля и този въпросъ и съ това дебатитъ по него се прекратяватъ. Започнаха дебатитъ по доклада на зав. комисарството по прехраната за смѣтане на брашно отъ закупеното общинско жито.

Поради напредналото време и за да се даде възможностъ на г. г. общ. съветници да проучатъ по добре въпроса, дебатитъ се отложиха за следущето заседание.

Заседанието се закря въ 7 часа вечеръта.

30 XII 1930 г.

Заседанието се откри въ 4 1/2 часа.

Кмета г. Вляновъ поиска и общ. съветъ реши, да се увеличи параграфъ на бедни, сакати и недѣлани, който е изчерпанъ, съ 100,000 лева.

Дар. Гачевъ предложи да се избере една комисия която да ревизира таблицитъ, понеже имало много граждани съ малкъ доходъ, които не били признати за бедни.

Кмета г. Вляновъ: Нѣмамъ нищо противъ предложението на г. Гачевъ, обаче въпроса не е така лекъ за да може да се разреши въ 1—2 дни.

Въ редовната сесия на сѣвега, която се откри на 12 януарий ще се избере специална комисия да се занимае съ тия таблици.

г. Вляновъ докладва върху онова, което е направилъ презъ последната си командировка въ Осфия.

Въ връзка съ проспектитъ, които печатаме сега въ Държавната печатница, каза г. Вляновъ, трѣбваше да направя постѣпки за премахването личнитъ полицейски карти за

чужденцитъ, както и за падействуване 50% намаление по Б. Д. Ж за лѣтваницитъ, които ще дойдатъ въ Варна.

Министерството на Вътрешнитъ работи разреши въпроса за личнитъ карти въ благоуприятна смисълъ — карти за чужденцитъ които посещаватъ българскитъ курорти се отменяватъ. За назначеното по Б. Д. Ж. отъ 50% ми заплата отъ м. вото на желѣзницитъ, че ще се свика една специална комисия, която ще се занимае съ въпроса какво трѣбва да се направи за да се улеснятъ курортнитъ. Надеявамъ се че и този въпросъ ще се разреши така, както го искаме ние.

Ходихъ въ м. вото на благоустройството да ходатайствамъ да се построи ново шосе отъ Варна въ Кестричъ, за да се избѣгне минаването на каруци по шосето Варна — Евксиноградъ, което, както знаете е вече китонирено. Мра на благоустройството ми заяви, че това ще стане, обаче въ продължение най-много на две години. Шосето ще минава презъ лозита.

Другъ важенъ въпросъ, който наложи отиването ми въ Осфия е въпроса за старитъ дългове на Варненската община.

За тази целъ е внесенъ законопроектъ въ камарата. Успѣхъ да наемжъ, личнитъ по тия задължения да почнатъ да текатъ не отъ 1 май 1930 годна, а отъ 1 януарий 1931 год.

Следъ това заочнаха разговарията по прехраната на града въпреки че тя не бѣ въ дневния редъ. Стагнаха много голѣми пререкания.

Накрая по предложението на Ник. Поповъ назначи се една комисия въ която вляватъ само опозиционери, която комисия да ревизира протокола на комисията назначена отъ кмета по определение рандемана на хлѣба.

Извъредната сесия на съвета се закря въ 8 часа.

Новъ способъ за пречистване водата.

Въ Тунисъ и околноститъ съществуватъ множество малки рѣчички, блата и др. подобни барици, които иматъ кална и сълопъ акуса вода. Множество лѣкарски санитари сж искали и препоръчвали различни способи. Болшинството отъ тѣхъ сж неприложени понеже коствали скъпо и се мжчно манипулира съ тѣхъ.

Напоследъкъ професоръ Муренъ е успѣлъ да намери единъ много простъ апаратъ съ който се и много леко работи. Професорътъ е припо собилъ единъ аламбакъ, който изложенъ на слънцето, пречиства водата и я прави годна за употребление.

Започналъ е да излиза града ни новъ седмичникъ „Народенъ гласъ“ подъ редакторството на г. П. Ил. Търновски, адвкатъ. Искрено сърадваме колежата Търновски и му пожелаваме успѣхъ.

Холерата и пожарът в Варна през 1854 година.

Всички дворове на църквите се напълнили с гробове. Гръцки комплот. Какъ сж разпоредили тогава французитъ съ Варна.

Преди окъко 77 години нашиятъ градъ е билъ, почти целия унищоженъ отъ епидемиченъ пожаръ.

Въ едното време се появила холера, която взема нѣколко стотинѣ жертви. Интересни подробности по тая събития намираме въ известията на Варненското археологическо д-во отъ 1914 год.

Въ тая „Известия“ варненския гражданинъ Г. Дамитровъ пише:

„Единственъ най опасенъ врагъ и непрятель, нападащъ като отъ засада варненскитъ жители и лагеритъ на обюзенитъ французи, английски и турски войски противъ който човѣчеството и сега още мъчно намара предпазители мѣрки е била появилата се тогава епидемична грозна болестъ, жестока холера. Тая страшна болестъ е пренесена тукъ главно отъ французитъ войски изъ мѣста, отъ където тѣ идвали и дето върлувала епидемията, именно: Галаполи, Пирей, Малта, Авиньонъ, Арла, Марселия и цѣла южна Франция.

По цели стотини, казва И. Миколау ежедневно умарали отъ войската и отъ гражданитъ. Въ лагеритъ палатки отъ десетки лежали войницитъ, а и въ града нѣмало семейство безъ холеринъ. Много хора сж немрели и всички дворове на църквитъ сж напълнили съ гробове.

По нѣмане на мѣсто, почнали да погребватъ мърта-

цитъ въ терена горе отъ Баба радоята чешма между Салхана капуу и Ибръмъ-ага капуу (т. е. между приморската градина и мъжката гимназия). Следъ като се напълнили и това мѣсто, отстъпило се на християнитъ мѣста вънъ отъ града, които на дѣво отъ Салхана капуу се просира къмъ Али бей табни (между главния входъ на морската градина и французкия пансионъ). Войницитъ биле погребвани въ полето, дето сж французитъ и английскитъ гробища и на дѣво отъ Салхана капуу къмъ дола до Акварума Край помнатитъ гробища сж били после направени сегашнитъ гръцки и български гробища (край шосеото за Бакенпоградъ).

На 27 юли 1851 год. на ов Пантелеймонъ, на ва Николу, около 7 часа вечерята избухна пожаръ отъ заведението на Емфеджия, което било цѣлно съ памукъ и разни омеритни цития и въ което пламакътъ стигналъ отъ отсрещната страна дето било заведението на Емфеджията и даже на горния му етажъ ващото прозорцитъ му биле отворени.

Тоя пожаръ унищожилъ целия пазаръ до пристанището, табакхането и до Баалкъ пазаръ. Пожарътъ траялъ цѣлата нощъ, заградилъ и цитаделата „барутхане“ която французитъ покрили съ намокрени вълнени платове из-

вадени отъ кораби, ващото опасността била много голѣма: 8 милиона патрони и всичкитъ мундири на войската били складирани въ тази цитадела. На пазаря сж станали много безредици и грабежи.

Стопанитъ въ начало опасили отъ погубеаъ всичко що сж пмази по ценно; но налко по късно, около 9 часа вечерята, постави се воененъ кордонъ който съ щикветъ отдалечавали неѣкиго, които показъ да отиде на заведението си. На цѣла една рота турци войници, дошли съ секири и лопати, французитъ, обаче не ѣ позволили да се доближи и да влезе въ пазаря; така щото всичкитъ почти дюгени изгорели. По-голѣмъ грабежъ е станалъ отъ французитъ които на другия денъ, следъ потушаването на огъня, продавали на гражданитъ на найнищожни цени разни предмете като екъпоценни платове, захаръ, кафе и др.

А барутъ хането било спасено отъ французитъ, които разрушили едно алаине, обединено съ него,

На англичанитъ изгорели два голѣми склада, а на французитъ, нѣкои багажи.

Гражданитъ пъкъ претърпели най голѣми загуби. Само дюгенитъ, колкото сж биле къмъ Баалкъ пазаръ и погоре, сж опасилъ отъ пожара.

Относително причинитъ на пожара, върно е само това що официално мършала Свйтъ-Арно е писалъ: Въ началото пожара се отдале на нѣкакъвъ сж гръцки комплотъ, но доказва се че катастрофата е станала вследствие невниманието на нѣкой сж търговецъ.

ХРОНИКА.

МЕДИЦИНСКА КОЛОНА

Честитимъ на читателитъ си новата 1931 година и имъ пожелаваме щастие и радостъ.

Варненски общински вестникъ честити на абонатитъ и читателитъ си светлитъ Христови празници.

Министерството на финанситъ съ окръжно № 11298 отъ 14 того нарежда да не се изискватъ отъ чужденциу мѣже и жени бирнически удостоверения при визиране паспортитъ имъ за престояване въ курситъ отъ 15 май до 15 октомври.

Тая наредба е постоянна и нѣма да се подновява ежегодно.

Международната конференция за хигиена на селата ще се състои презъ мѣцъ Априлъ 1931 г. Конференцията се свиква по предложение на испанското правителство.

Законопроекта за създаване спортни игрища е привършенъ отъ специална комисия. Общинитъ отпущатъ безплатно мѣста, а държавата, окръжитъ и общинитъ отдѣлятъ едно на хиляда отъ редовнитъ си годишни бюджети.

Софийската община е открила приюгъ за деца отъ 2-7 години.

Пловдивския общ. съветъ е гласувалъ единъ кредитъ отъ 500,000 лв. отъ който съ 300,000 да се купи подаръкъ на Тѣхни Величества царя и царицата и 200,000 за раздаване на беднитъ граждани по случай женидбата на царя.

Въ Плевенъ типовия хлѣбъ се продава 4 лева за 900 грама и бѣлия 5 лв за 900 грама.

Курортното бюро при общината е просто отрупано съ запитвания отъ Полша, Чехия, Германия Турция и др. държави относително лѣтовището ни. Интересътъ къмъ Варна като курортъ отъ година на година става по-голѣмъ.

Лѣкуване захарната болестъ чрезъ операция

Въ последното заседание на виенскитъ лѣкари дръ Ф. Дешпъ е челъ рефератъ върху въпроси за въздействието чрезъ операция на разнѣната на захарнитъ материи. Откритиятъ преди нѣколко години отъ американски лѣкари инсулинъ — загадъчния секретъ на стомаха на слюнческа жлеза, който на настоящемъ се употребява съ голѣмъ успѣхъ при лѣкуването на захарната болестъ предизвика цѣла революция въ областта на разнѣна на захарнитъ вещества. Отъ тогава клиническитъ опити за лѣкуване на тая болестъ чрезъ операция не сж престанали. Предполагаше се по рано че регулирането на захарното отдѣляне сигурно се намира подъ влияние на нервитъ и състои съ свързка съ черния дробъ. Това не бѣ точно установено. Но извършенитъ напоследкъ сензационни опити, които били приложени надъ три животни се състоятъ въ това че всички водящи за черния дробъ симпатични нервни сждове били претръзани и по тоя начинъ цѣлата нервозна регулация била преустановена. У оперираниитъ животни въ течение на близкитъ месеци било констатирано все по малко присъствие на захаръ въ кръвта даже при приемане отъ организма псвече захарни вещества. За практическото приложение на оперативния методъ на лечение захарната болестъ и у хората не става още дума защото проучванията сж въ самото начало. Но сигурно по-късно тоя начинъ на лѣкуване ще може да се прилага у ония болни, у които инсулинътъ не въздейства добре.

Държавенъ служителъ, който излъчява две длъжности не може да получава две заплати, нито целитъ възнаграждения и на дветѣ длъжности, тъй като това не е допуснато изрично въ закона.

Анкета за общинскитъ изборни права на женитъ у насъ.

Продължение отъ бр 238.

Върно е, че българката не е подготвена за участие въ политическия животъ. Но нима българинътъ е подготвенъ, макаръ че повече отъ половина столѣтие взема участие въ тоя животъ? Нима липсата на подготовка е аргументъ срещу правата на жената и изобщо срещу правата на гражданата? Нима има нужда да припомнимъ, че свободата и упражняване правата сж политическия въздухъ за гражданата, въ който демокрацията крепне и се развива? Днесъ изгнания аргументъ е изгубилъ и онова привидно значение, което е имало нѣкога.

По-важенъ е втория аргументъ. Тоя аргументъ има за основа егонизма на мъжа, който е запазилъ за себе областта на политическия животъ. Не е върно, че природата е предназначила жената само за майка и домакиня. Това е измислица на мъжа, който е гледалъ на жената като майка и стоварилъ върху нея всички майчин грижи. Нито майчинство, нито домакинскитъ грижи могатъ да бъркатъ на жената така, че да не може да упражнява наравно съ мъжа политическия права. Съ развитието и усложняване на живота, съ напредъка на культу-

тание и до наследствени предразположения.

Като не може да се даде нито единъ сериозенъ аргументъ противъ правата на жената, обратно, има много доводи въ полза на сжщитъ права. Тукъ ще изтъкнемъ само нѣкои отъ тѣхъ.

Когато се дадѣтъ права на българката, тогава тя и формално и фактически ще бжде призната за равноправенъ членъ на обществото, а съ това ще се подигне женското самочувствие, ще се издигне жената въ собственитъ си очи. Който знае огромното влияние на самочувството въ живота на личността, той ще оцени въпросното издигане на жената, която упражнява най голѣмо влияние върху челядта и общо върху семейството и неговия животъ.

Участ. ето на жената въ политическия животъ у насъ ще внесе въ него новъ елементъ. Женската лекота, нежностъ, сърдечностъ, срамежливостъ, ще упражни благотворно влияние върху политическия отношения и борби, дето сега сж въ стълкновение нашитъ мъжки и български груби, а често и варварски похвати. Женственото, което жената носи съ себе и въ себе, ще упражни влияние върху политическия отношения и борби, за да ги смекчи и да ги направи почвъчии. А това е толкова важно за нашия политически животъ, че само то е достатъчно да убеди хората на политиката да се съгласятъ да бждатъ дадени права на жената, стига сжщитъ хора да

не гледатъ на въпроса съ мжко предубеждение.

Има, обаче, единъ основенъ и съ нищо необоримъ аргументъ въ полза на правата на жената. Това е правото ни като човѣкъ. Защото жената преди всичко е човѣкъ, на тсгава е жена, полъ. И който по сѣга и ограничава това право, макаръ да се крие задъ нѣкаква целесъобразностъ, той е врагъ на свободата, той е подтисникъ на половината отъ чвѣцитъ.

Прочее, нищо не може да се оправдае понататъшното търпение на ограничението правата на жената въ нашата страна: *трябва да бжде допусната жената като избирателка и като избираема при избори за общински съвети.*

Проф. Дръ Ст. Кировъ Моето мнение по въпроса е отдавна известно. Азъ отивамъ дори и по-далечъ: не само за общинскитъ съвети жената трябва да се допусне като избирателка и избираема; но днесъ е добъръ случай: ника нека почнемъ отъ общината. Нѣма никакви мотиви, които да оправдаватъ лишението на жената отъ политически права. Нѣма и никакви текстове, въ конституцията или въ законитъ които да го налагатъ. — Ако бѣхъ депутатъ, азъ щѣхъ смѣло да подкрепя вашето искане. Азъ съмъ противъ премахването на училищнитъ настоятелства — единичното мѣсто, дето жената се допуска като избираема (като оставимъ не-приложения до сега законъ за землед. камари).

Дим. Гичевъ, нар. представителъ.

Жената трябва да добие пълни права!

Българката никогда не е била третирана като заложница, или безправна вещь, слушаща за удоволствие на мъжа. Тя е вземала и взема участие наредъ съ мъжа не само въ стопанската дейностъ, но и въ духовния и културенъ животъ на племето ни. Образа на добрата майка и грижитъ на любящата съпруга сж окрили дултъ и подтиквали къмъ творчество и подвигъ много отъ деятелитъ на духовното ни възраждане.

Днесъ, когато жената редомъ съ мъжа понася тежеститъ на живота, когато тя е и въ фабрика, и въ канцеларията, и въ училището, нѣма никакви разумни съображения да бжде лишена отъ правото заедно съ мъжа да мисли и направлява обществения ни животъ. Ние сме за пълното равноправие между половетъ. Жената да добие пълни избирателни права — да бжде избирателъ и избираемъ. Н ѣното участие въ обществения и пслитически животъ ще смекчи и облагороди общественитъ борби.

Ние пожелаваме на българката да добие въ най-скоро време правата си, но да не забравя и първото си право и дългъ: — сама добра гражданка, да подготви достойни, съзнателни и преданни граждани на тая страна.

ЧУДНИЯТЪ КОЛЕДЕНЪ ПОДАРЪКЪТЪ

(Английска приказка).

Беше коледна вечер.
Бащата седеше на чело на трапезата, майката седеше на края, а децата — на оръдате. Вончкя бяха сериозни и замислени.

Да бъдат нещастни е лошо във всяко време, но най-лошо е да бъдат нещастни орещу Коледа. Хората казват: „Честита Коледа!“ и такава тя трябва да бъде.

Вончкя това е добро, но мъчно е да бъдат честити, когато нямате що да ядете и когато нямате пари; а тъй беше съ това семейство, което седеше на трапезата. Мъчно е да бъдат честити орещу и когато отечеството ви пръжливява тежки минути, когато има голяма революция, когато джелязният орещу затворени и вратите на къщите — заключени отвътре, когато царят и царицата избягат от своя хубавъ палатъ и никой ги не знае къде ор.

А орещото беше съ тази нещастна страна орещу орещата тази Коледа.

— „Радвамъ се, че тази вечер ще дойде Коледа.“ — каза най-малкото дѣте, което грисеше малкото коматче-сухъ хлѣбъ — „Радвамъ се, че ще дойде Коледа.“

Коледа никога не ги е забравяла, защото ще ги забрави сега? Тя нѣма работа съ революция и съ бунтовници. Тя идва да зарадва малките дѣца, които ор били добри; а тѣзи дѣца, наотина, бяха добри, хубави, мила дѣца. Бащата въздѣхна тежко. Майката се помъчи да бъде весела но скоро отана печална.

— „Страхъ ме е, дѣца, че тази вечер нѣма да дойде.“ — каза тя — „ще трябва да я чакаме до другата година, когато се разпръснатъ черните облаци надъ нашата страна.“

— „Тѣ се прѣснаха вече само.“ — каза най-големото момиче, което седеше до прозореца и показа къмъ небето, гдѣто грѣеше свѣтлата мѣсечина и къмъ широкото пространство, покрито съ бѣлъ свѣтъ.

— „Каква хубава нощъ!“, — каза то тежко; — „защо да не дойде Коледа? Не знаете ли нейната шейна и орещътъ съ звънчетата! Защо да не дойде да ни донесе подаръци.“

— „Тя нѣма да дойде въ тази ноща зема.“ — каза бащата строго, — „нико зарадъ тия хора, които неговиха добрия си царъ.“

— „Но ние ще помогнемъ на царя.“ — каза най-малкото момче. — „Коледа нека дойде!“

Тѣ опуснаха завѣсатъ на прозорците и се навъртѣха край огъня и захванаха да приказватъ чудни въшебни приказки. Врѣмето течеше бързо. Беше станало много късно.

Неочаквано нѣкой почука на външната врата.

Кой може да бъде тъй късно орещу Коледа? Кой

можеше да бъде въ тия орещуни врѣмена?

Бащата се двоумеше, даз да отвори.

Чукалото се повтори — по-силно и по-нетърпливо. Бащата се реши да налѣзе и отвори вратата.

Една завита фигура стоеше на бѣлия, хрусковъ свѣтъ — фигура на високъ човѣкъ, завитъ въ дълга мантия.

— „Господине“, — каза той важно, — единъ коледенъ подаръкъ отъ единъ приятель, вѣмито.“

Той държеше малко врѣвочето и прѣди бащата да разбере точно, какво иска да му каже, тикна го въ раждѣтъ му орещуна се, метна се на коня, който седеше до него и се изгуби.

Вончкя се зачудиха, когато бащата се завърна съ врѣвочето въ раждѣ. Очудването се орещуна въ нѣмо изумление, когато развързаха врѣвочето и намѣриха малко дѣленце, хубаво, розово, здраво и облечено въ най-хубави дрѣшки.

— „Бѣдно, малко създание!“ — каза майката и го взе въ раждѣтъ си. — „Но, уви! Ние имаме толкова гърба да хранимъ!“

Но едно очудване се замѣняше съ друго. Когато майката взе дѣтенцето, орещуна па пода съ голямъ шумъ. Съ треперящи раждѣ бащата отвори пакета. Той съдържаше слѣдната порчка:

„Името ѝ е Блаженна; гледайте я добре. Съдържанието въ лоя пакетъ ще ви послужи за нуждитъ до слѣдната година.“

Наистина това бѣ необикновено. Наотина това мъчно можеше да се повѣрва. Прѣди една минута гладки и безъ петаче, а на слѣдната минута парцъ за много, много дни.

— „Азъ си знаехъ, че Коледа нѣма да ни забрави“, — каза най-малкото дѣте съ щастлива усмивка. Да, тѣ всѣкога носиха щастливи усмивки, тази чудна коледна вечеръ.

Дѣтенцето растѣше на сила и на хубостъ; заедно съ него, всѣко въ това семейство отиваше на добро. Като че ли малкото създание донесе не само пари, но и щастие, което разбира се, е по-добро. Може би, защото името му бѣ Блаженна.

Двѣтъ си течеха и пакъ дойде тази хубава коледна вечеръ. Пакъ всѣчки седѣха около огъня и приказваха чудни приказки. И каквото се случил на миналата Коледа, случил се и сега: пакъ нѣкой почука на външната врата. Това бѣ пакъ човѣкътъ, завитъ въ дългата мантия.

— „Господине“, — каза той — „какъ е малкото момченце?“

— „Много добре — каза бащата. — „Наистина много, добръ! Нѣма ли да влѣвешъ да го видишъ?“

„Не орещу“, — каза чужде-

нецътъ и като му подаде единъ пакетъ добави: „Коледенъ подаръкъ отъ единъ приятель“. Орещуна това се орещуна метна се на коня си и се изгуби въ тъмнината.

Въ пакета пакъ имаше много пари — да стигнатъ за цѣла година. Най-малкото дѣте орещуна еднажъ каза:

— „Азъ си знаехъ, че Коледа нѣма да ни забрави!“

И врѣвките ли, че това, което ви разказахъ, се случил и на слѣдната година и орещуна слѣдната, когато Блаженна растѣше, и разхубавѣваше, и бѣше обичана тѣй, както само най-малките дѣца могатъ да бъдатъ обичани?

Но колкото наблизаваше Коледа, бунтоветъ въ тая зѣмя се усилваха. Народътъ се повдигна орещуна бунтовниците. Той захвана да вика своя добъръ царъ, когото бѣ загубилъ.

Достигна слухъ за далечна война. Шепнеше се, че царятъ има войници, които се биятъ за него и че той ще накаже тия, които му направиха зло. Орещуна замръха. Но че царятъ си имаше войници — това бѣ истина. Цѣлвятъ народъ бѣше на негова страна. Почна се голяма война и царятъ орещуна победата. Той влезе въ олопцата си и отиде въ палата си орещуна радостта на поданицитъ си.

Тая коледна вечеръ, много по чудна орещуна вончкя прѣдиде шви, пакъ завари доброто семейство събрало около огъня, на приказки, а орещуна бѣше малката Блаженна, която слушаше и се чудеше.

Чу се пакъ очакваното чукане на външната врата. Орещуна както по напѣрѣлъ бащата отвори и чужденецъ орещуна стоеше прѣдъ него. Земята бѣше бѣла, орещуна бѣше подъ сребърната мѣсечина.

— „Господине“, — каза високиятъ човѣкъ, — дойдохъ за Блаженна.“

— „Дойдохъ за Блаженна! Какво искаше да каже чужденецътъ? Дойдохъ за Блаженна! Думитъ му се чуха и въ къщи и на всѣчки лпцата побѣаха като платно.“

— „Дойдохъ за Блаженна“, — промълви бащата, — „но азъ не очаквахъ това.“

— „Защо?“ — попита чужденецътъ студено.

— „Защото я обичаме“, — отговори той, — „защото и тя ни обича.“

„Донесохъ ви коледенъ подаръкъ отъ единъ приятель“, — прѣдложи високиятъ човѣкъ — „Той е три лпци по-окъли отъ прѣрѣлтъ; но въ замѣна на него, азъ искамъ дѣтето.“

— „Кажете ми при ятель, че ние го обичаме повече отъ паритъ“, — каза бащата. — „Кажете ми, че ние сме за нея и майка, и баща, и братчета, и сестричета, и че ней е по-мъчно да се отдели орещуна насъ. Ако настоява тя може да се отиде, но ние не можемъ да я продадемъ орещуна еднажъ. Паритъ нѣма да вземемъ.“

— „Могали да влѣза азъ-

Нашето земледѣлие.

Достигнатитъ резултати отъ дейността на Варненската Подвижна Земледѣлска Катедра презъ 1929—1930 година.

1. Земледѣлски инвентаръ. Плугове 13514, брани 3559, вальци 109, култиватори 487, редови сѣялки 175, триори 376, скопачки 450. подривачи 40.

2. Обработка на почвата. Подмѣтка на стърнищата презъ 1929 год. 269,890 дек. Подмѣтка на стърнищата презъ 1930 година 220,450 дек. Есенна дълбока оранъ презъ 1929 година 507,377 дек. Пролѣтно брануване и култивирване презъ 1930 год. 47,365 дек.

3. Сортиране и инкрустиране на семето презъ 1929 г., а) Триорирване на семето за посѣвъ 9,210,000 кгр., б) Инкрустиране на семето за посѣвъ 1,512,350 кгр.

4. Редовна сеидба презъ 1929—1930 год. 36,542 дек.

5. Засѣта площъ съ сортови семена пшеница презъ 1929—1930 год. 127,849 дек. употребено семе 2,556,930 кгр.

6. Доставяне фуражни семена презъ 1929—1930 год.: а) Фий 112 дек., б) Люцерна 10700 дек. всичко има въ окръга люцернови ливади 17,000 декара, в) Кръмно цвекло 1,410 дек.

7. Стопански постройни д.: 1. IV. 1930 год., а) Торшва 278, б) Обрѣнови 70, в) Обрѣри ремонтирани 170, г) Свиначници 65, д) Кокшѣрници 240.

8. Работа по подобрене на лена и конопа, доставени сж семена презъ 1929—30 год., а) Ленъ — нѣма, б) Конопъ 1,000 кгр., Засѣта пространство презъ площѣта на 1930 год., а) Ленъ 180 дек., б) Конопъ 420 дек.

9. Допълнителни и зимни земледѣлски училища: Допълнителни земледѣлски училища — 1, Ученици и ученички 24 и 10 курсистки, свършили ученици и ученички — осем и курсистки 20. Ръководител — Агрономъ 1, Учители и учителки — 2. Зимни Земледѣлски Училища — 3. Ученици — 128, Директоръ — Агрономъ — 1, Учители — 3.

Всички свършили до сега земледѣлски училища — 516 ученици.

10. Борба съ болеститъ и неприятелитъ по културни растения. а) Доставени лѣкарства: Парижка зеленина 150 кгр. Стрихнинъ 5 кгр., Карболинеумъ 150 кгр., Коскотанъ

250 кгр., б) Лекуване култури: Лозя орещуна лозовия молецъ, Прѣскане овошни дрѣвчета противъ разнитъ болести, Кускутанъ по люцерната, Борба съ полскиятъ мишки.

11. Борба противъ „Гнилецъ“ по пчелитъ. Прегледани сж всѣчки пчелни кошери — 53,9. Открити заразени орещуна „Гнилецъ“ — 5 кшера, които се орещуна и заплатиха орещуна държавата.

12. Раздадени овошни дрѣвчета презъ 1929—30 год.: а) Овошни дрѣвчета 53,300 броя, б) Основани овошни градини — 1210 дек., орещуна ксито 800 дек. комплектни.

13. Бубарство и черничарство презъ 1929—30 год., а) Орещуна се 69 унии бубено семе, получено 5930 кгр. паш кули, б) Раздадохъ се черничевъ разсадъ — 461,450 броя, в) Раздадохъ се черничеви дрѣвчета 6845 броя, г) Орещуна се черничеви ливади 348 броя, е всичко има за сега основани черничеви ливади 950 дек., д) Орещуна се черничеви градини, 310 дек., а всичко до сега има черничеви градини — 400 дек.

14. Скотовѣдство, а) Доставени сж бичета за общински разплодници на 20 общини, б) Нерези за 40 общини, в) Прасета за орещуна свиневѣдни станции — 158, г) Основани сж свиневѣдни станции, д) Доставени сж кочове за разплодъ на орещуна стопани — 32 броя, е) Кокшѣшки и пѣтли — 145 броя, ж) Действували сж презъ настоящата година държавни жребци — 21 въ 17 села и 2 града — Варна и Провадия, з) Покрити сж орещуна жребцитъ 1680 кобили.

Разгласява се на населението, че българската народна банка въ скоро време ще започне да купува за сѣтка на държавата, български сребърни монети орещуна 5, 2, 1 и 0.50 лева. Покупката ще става по дневния курсъ. Притежателитъ на такива монети ще ги представятъ въ банковитъ клонове и агентури.

Инвалидитъ орещуна войнитъ, които иматъ загубена работоспособност орещуна 30%, не се освобождаватъ орещуна лична пѣтна повинностъ.

грѣ?“ — каза чужденецътъ. Той влезе въ орещуна и прѣвз него въ орещуна, гдѣто бѣ събрано семейството. Неговото влизане орещуна внимание на всѣчки; орещуна повече, когато огъня главата си и овали мантията си.

Той бѣше царятъ!

— „Господине“, — каза царятъ, — „Блаженна е моя дѣщеря. Азъ знаехъ, че ти си добъръ човѣкъ и твоята съвруга е добра жена и твоитъ дѣца орещуна добри дѣца, затова повѣрихъ малката княгиня на вашитъ грижи, докато прѣминитъ тия орещуна врѣмена. Сега тѣ вече се измѣнаха и настаниха щастливи дни. Азъ пакъ съмъ въ царството си, на трона си и трябва да си взема момчето, което единъ денъ ще бъде ваша царица.“

Тѣзи царица! Въображавало ли си е дѣтето, което тѣ бѣха орещуна гледали, че единъ денъ тѣ ще бъдатъ тѣхнѣ царица? Наистина това бѣ по-

чудно орещуна най-чуднитъ пмъ приказки.

Тѣмъ бѣше много мъчно, когато прѣмѣниха Блаженна, за да я прѣдадатъ на баща ѝ. Но орещуна по-мъчно бѣше на самата Блаженна.

— „Чакайте“, — каза царятъ съ бѣлъ гласъ. — „Не искамъ да бъда жестокъ. Ицѣ почакаме до утре. Да видимъ утрото какво ще ни донесе“. Като каза това, Негово Величество си налѣзе.

А утрото донесе орещуна чудни работи. Въ какви чудни врѣмина живѣаха тѣ тогава! Утрото донесе кола, карети и множество слуги. Тѣ вѣаха бащата, майката, братчетата и сестричките, а орещуна тѣхъ малката Блаженна, и ги заведеха въ царския палатъ гдѣто щѣха да живѣятъ за напѣрѣдъ.

Каква славна Коледа!

— „Азъ си знаехъ, че Коледа нѣма да ни забрави!“ — каза най-малкото дѣте.

